Pregaria.cat

Entrada

Pregar a contra corrent

Per pregaria.cat el dj., 26/04/2007 - 09:00

Hi ha sopars i sopars. No tot depèn del menjar. És molt important la companyia. S'allarga la sobretaula, van sortint records d'altres temps, no massa llunyans.

Recordeu com va ser en els darrers anys de la universitat i durant el temps del master, que vosaltres dos us vàreu entusiasmar amb la pregària. Tot era tan nou. Tot era tan diferent. Veníeu d'un cert agnosticisme; i quan arribàreu a la fe, va ser un goig tan notable, que pregàveu molt i molt intensament.

Ara en canvi, no hi ha temps, costa trobar un espai en un habitatge tan menut, sempre ve gent a casa, a la nit estem fets pols, i si un dia resulta que podem pregar ja no en tenim ganes.

Què en penses, si us plau ?

1.- El procés d'ara és diferent. Vida adulta. Aquells paràmetres eren molt bons pel seu moment. No es tracte de retornar a allò. Es tracte de trobar la pregària per ara.

2.- A molts camps de la vida professional, de parella, amistats...etc. apliqueu amb encert el que podríem dir: la dimensió de la pacient constància. Com heu trobat feina ? Com heu cercar una hipoteca ?Com és que manteniu alguns dels millors amics ? I l'anglès ? I el gimnàs ? I els controls mèdics ?..... Tot costa, tot demana el seu temps, tot necessita voluntat, constància, paciència i decisió.

3.- La vida de fe no pot dependre dels estats d'ànim, de si ara ens hi sentim bé, si en tenim ganes. No s'hi val anar a l'eucaristia quan només en tenim ganes. Trobarem mil raons sobre capellans, homilies, horaris...etc. per justificar-nos. Però el que en realitat passa és que no ens prenem seriosament el valor de l'exercici comunitari de la fe, i el gran regal que significa la trobada sacramental amb el Senyor.

4.- En aquell temps tot era nou, fàcil, vibrant. Ara viure i exercitar la fe en mig de la nostra societat és anar contracorrent, significa molts cops superació, voluntat, personalitat i encarar la qüestió, sense caure en justificacions de calaix.

5.- Necessiteu pregar, junts o personalment, curt a llarg, a casa o al carrer, fent cua amb el cotxe o a la sala d'espera del ginecòleg... però, sigui com sigui, el que realment és essencial és potenciar la relació amb Jesús.

Sinceritat, recerca, voluntat, humilitat i no anar-ho deixant per quan els temps siguin millors. El millor temps és...ara.

Ara , ara i ara.